

v Prouilhe, 29. dubna 2006
o svátku svaté Kateřiny Sienské

**LIST CELÉMU ŘÁDU
VYHLAŠUJÍCÍ JUBILEJNÍ ROK OSMISTÉHO VÝROČÍ
ZALOŽENÍ PRVNÍ KOMUNITY KONTEMPLATIVNÍCH MNIŠEK**

**„KRÁČEJME VĚRNI SVÉ PRVOTNÍ LÁSCE“
(SROV. ZJ 2, 4)**

Moji bratři a sestry,

posílám vám tento list z kláštera Panny Marie v Prouilhe, prvního kláštera řádu, o svátku svaté Kateřiny Sienské, naší starší sestry, „do níž jako by přešla celá Dominikova duše (jako ostatně i do blahoslaveného Jordána Saského)“.¹

V našich dějinách je mnoho událostí, které nás povzbuzují k obnově věrnosti našemu povolání synů a dcer svatého Dominika: „kontemplovat a předávat druhým plody své kontempace“. „Mnišky kazatelského řádu vznikly, když svatý otec Dominik shromáždil v klášteře v Prouilhe některé ženy, obrácené na katolickou víru, a tyto ženy, žijící jen pro Boha, přidružil modlitbou a pokáním k ‚svatému kázání‘.“² Blahoslavený Jordán napsal: „Řád kazatelů zatím nebyl založen; dosud se o jeho založení pouze jednalo, ačkoli se bratr Dominik ze všech sil věnoval kazatelské činnosti. . . Od smrti biskupa z Osmy až do Lateránského sněmu uplynulo téměř deset let, jež bratr Dominik strávil v tomto kraji téměř sám.“³

Od této historické události uplynulo právě 800 let. Když uvažujeme o tom, co je vlastně první dominikánská komunita, opravdové skryté semeno řádu, analogicky tím také slavíme teologický primát kontempace v našem životě a poslání. Je skutečně správné a spravedlivé děkovat Bohu za dar našich kontemplativních sester! Ony nás podporují na cestě, po níž jdeme; účastní se zvláštním způsobem našeho kázání; přijímají nás, abychom se mohli podělit o naděje a radosti, smutek a úzkosti naší putující služby. Povzbuzují nás, jako to dělávala svatá Kateřina Sienská, ať se nebojíme jít vpřed po silnicích i pěšinách, abychom se setkávali s těmi, kdo žízní po Bohu; vybízejí nás, abychom žili vášnivou láskou ke Kristu a k lidstvu.

Chceme prožít toto výročí s pokojnou radostí svatého Dominika. Dá-li Pán Bůh, budeme s celým řádem kazatelů slavit od první neděle adventní (3. prosince 2006) až do Zjevení Páně r. 2008 jubilejní rok, věnovaný připomínce 800 let trvání našich kontemplativních sester. Zahájíme „nověnu“ roků, které nás přivedou k další důležité události: osmistému výročí potvrzení řádu papežem Honoriem III. bulou *Religiosam vitam* z 22. prosince 1216.

¹ Fr. Aniceto Fernández in *Analecta O.P.* 78 (1970) 481; viz Mortier, *Histoire des maîtres 1 généraux de l'Ordre des Freres Precheurs*, I (Paris 1903) 139.

² *Liber constitutionum Monialium Ordinis Pradicorum* č. 1, § I

³ *Libellus* č. 37 (česky: citován revidovaný překlad z r. 1941).

Naše slavení během tohoto jubilejního roku se bude soustředit na jednotlivé kláštery mnišek všude po celém světě. Kontemplativní charizma našich mnišek rozhodně není spojeno s nějakým jediným konkrétním místem nebo komunitou. Proto neplánujeme žádná setkání, události ani obřady, které by se soustředily na Prouilhe. Nicméně výmluvným znamením společenství se všemi kláštery řádu bude to, že v první den jubilea budou někteří bratři z generální kurie slavit eucharistii v kláštorech, které řád považuje za „pravé svatyně“ díky jejich zvláštnímu spojení s životem svatého Dominika: klášter Panny Marie v Prouilhe (založen 1206 – 1207); klášter Svatého růžence (bývalý klášter svatého Sixta) v Římě (založen 1219); královský klášter svatého Dominika v Madridu (založen 1218 – 1219); klášter svatého Dominika v Calerueze (založen 1270). Každý klášter by mohl uspořádat podobné iniciativy⁴ a zahrnout do nich celou dominikánskou rodinu.

Abychom připravili svá srdce na tuto slavnost, každý klášter nabídne vlastní nápady a návrhy, jaké akce, iniciativy a oslavy by mohly celé dominikánské rodině pomoci obnovit své povolání. Zaměříme se na bohatství kontemplativního života, zdroj našeho kázání. Také mezinárodní komise mnišek přinese několik podnětů, jak intenzivně prožít tento jubilejní rok.

A my všichni, synové a dcery svatého Dominika, se připravme na tuto pouť do našich klášterů, abychom ji vykonali radostně, napojili se tam svěží prostotou „své prvotní lásky“, abychom pocítili, že jsme u Ježíšových nohou, a tak mohli být s ním a naslouchat mu. Prožijme tento čas intenzivně, jako čas milosti, sdílejme s našimi kontemplativními komunitami radost z jejich zasvěcení, plodnost jejich mlčení, krásu jejich liturgie, jejich zvláštní lásku ke Slovu.

Jubilejní rok bude projevem vděčnosti za naše dominikánské povolání, kterým jsme zváni chválit, žehnat a kázat Boha spolu s Církví, v Církvi a pro Církev.

Duch svatý prozřetelnostně inspiroval svatého Dominika Guzmana, aby určitým způsobem založil řád kazatelů na životě a poslání našich kontemplativních sester. Voláme Magnificat! za všechno, co pro nás Pán skrze ně vykonal!

Bratrsky ve svatém Dominiku, z kláštera Panny Marie v Prouilhe, 29. dubna, o svátku svaté Kateřiny Sienské 2006.

bratr Carlos Azpíroz Costa
magistr řádu

Prot. 50/06/465 Lettere all'Ordine – MO

⁴ viz ACG Providence 2001 č. 321 – 323